

muligt for Sundhedsstyrelsen, såfremt sundhedspersonen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, at påbyde sundhedspersonen at ændre virksomheden eller at indstille til sundhedsministeren, at virksomhedsområdet indskrænkes delvist. Der kræves i disse situationer ikke fare for andre mennesker, idet den udviste alvorlige eller gentagne kritisable virksomhed, er tilstrækkeligt grundlag for at gribe ind. Herudover bliver det muligt at fratage sundhedspersonen autorisationen, såfremt vedkommende ikke efterkommer et påbud om at ændre sin virksomhed. Reglerne i centralstyrelseslovens § 7 vedrørende midlertidig fratagelse af autorisationen på grund af overhængende fare videreføres uændret.

Den foreslåede lovændring tager derfor alene sigte på, at tilsynsmyndighederne kan følge op på forhold, der er blevet taget stilling til af Patientklagenævnet, de overenskomstbaserede tandlægenævn eller domstolene. I forhold til gældende lovgivning (centralstyrelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3), der er betinget af, at vedkommende sundhedsperson udgør en fare for patienterne, er påbud om ændring af virksomheden eller indskrænkning af virksomhedsområdet i henhold til den foreslåede § 5a, stk. 3, alene betinget af, at der er udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Efter den foreslåede bestemmelse behøver det således ikke at kunne dokumenteres, at vedkommende fremover vil udgøre en fare for patienterne. De allerede begåede forhold er tilstrækkeligt grundlag for tilsynsmyndighedernes indgriben.

For tandlæger, der er tilsluttet overenskomsten mellem Dansk Tandlægeforening og Sygesikringens Forhandlingsudvalg, konstateres den kritisable faglige virksomhed i det i overenskomsten definerede klagesystem, jf. Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 223 af 16. april 1999 om afgrænsning af Sundhedsvæsenets Patientklagenævns virksomhed (klager over tandlæger).

Såfremt en tandlæge i henhold til afgørelser i det overenskomstbaserede klagesystem har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, vil Sundhedsstyrelsen i medfør af forslaget § 5a, stk. 3, kunne påbyde vedkommende at ændre den kritisable virksomhed eller afgive indstilling til sundhedsministeren om, at den pågældendes virksomhedsområde indskrænkes delvist.

Baggrunden herfor er, at afgørelser i det overenskomstbaserede klagesystem af klager over tandlæger i alle andre forhold sidestilles med afgørelser i Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Sundhedsministeriet har overvejet, hvorvidt tilsynsmyndighederne i forebyggende øjemed skulle

have kompetence til at udstede påbud i situationer, hvor der ikke fra Patientklagenævnets eller domstolenes side var statueret faglige kritisable forhold. Man er imidlertid afstået fra at foreslå en sådan kompetence, fordi det vil stride mod Patientklagenævnets og domstolenes grundlæggende kompetence til at udtale kritik af og i øvrigt sanktionere sundhedspersoners faglige virksomhed. Det ville således ikke være hensigtsmæssigt, såfremt Sundhedsstyrelsen kunne udstede påbud vedrørende en sundhedspersons faglige forhold, uden at der forinden var blevet taget stilling hertil af Patientklagenævnet eller domstolene.

Lovforslagets bestemmelser i § 5 a vil navnlig styrke patientsikkerheden i de relativt få tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne efter gældende lovgivning ikke – som følge af, at der ikke foreligger fare for patienterne – har nogen mulighed for at gribe ind over for manglende faglig kompetence, jf. ovenfor.

Sundhedsstyrelsens påbud til den enkelte sundhedsperson om at ændre en kritisabel faglig virksomhed kan efter § 5a, stk. 4, indbringes for Sundhedsministeriet.

Efter § 5a, stk. 5, kan sundhedspersonen fratages autorisationen, såfremt vedkommende ikke afgiver de oplysninger, som tilsynsmyndighederne skal bruge eller ikke efterkommer et påbud om at ændre sin faglige virksomhed. Autorisationsfratagelse sker ved domstolene i henhold til de gældende regler i centralstyrelseslovens §§ 6-9. Det findes ikke rimeligt, at autoriserede sundhedspersoner kan unddrage sig tilsyn, uden at dette medfører sanktioner af nogen karakter. Når visse typer af sundhedsfaglig virksomhed er forbeholdt autoriserede sundhedspersoner skaber det en forventning bl.a. hos patienterne om, at der er et skærpet tilsyn med disses virksomhedsudøvelse. Fratagelse af retten til at udøve denne virksomhed er den mest formålstjenlige sanktion, der kan benyttes over for sundhedspersoner, der misligholder den særlige status, som følger af autorisationslovene.

4. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

4.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten

Lovforslaget har økonomiske og administrative konsekvenser for staten, idet forslaget vil medføre et øget personaleforbrug på samlet ½-1 årsværk i Sundhedsstyrelsen.

På trods af at lovforslaget i kraft af sine klare og skærpede tilsynsbeføjelser må forventes at have en vis forebyggende effekt, kan det forudses, at det vil medføre en øget arbejdsbyrde for de centrale sundheds-